

॥ ३३ ॥ ३४ ॥ अप्येकरात्रिमित्यनेन चिरकालवासंमनोरथो ध्वनितः ॥ ३५ ॥ विस्रब्धाभव महाराजो महिषीमांकथमाश्रमं प्रेषयिष्यतीति शंकां माकुर्वित्यर्थः ॥ ३६ ॥
इति श्रीरामा० वा० उ० द्विचत्वारिंशः सर्गः ॥ ४२ ॥ ॥ ७३ ॥ अथ कथाप्रसंगात्सीताप्रसंगेन स्वदोषश्रवणं रामस्य ॥ तत्रेति ॥ बहुरूपाणां कथानां प्रकथनद्वारेण हास्यकारा
उप्रासंते ॥ १ ॥ २ ॥ कथाः वार्ताः ॥ ३ ॥ विषयेषु देशेषु इति सामान्यतः प्रश्नः ॥ ४ ॥ विशिष्यपृच्छति मामाश्रितानि कानि वाक्यानि ॥ ५ ॥ दूतमुखेन स्वदेशवृत्तांताज्ञाने

तपोवनानि पुण्यानि द्रष्टुमिच्छामिराधव ॥ गंगातीरोपविष्टानामृषीणामुग्रतेजसां ॥ ३३ ॥ फलमूलाशिनां देवपादमूलेषु वर्तितुं ॥ ए
ष मे परमः कामो यन्मूलफलभोजिनां ॥ ३४ ॥ अप्येकरात्रिकाकुत्स्थनिवसेयं तपोवने ॥ तथेति च प्रतिज्ञांतरामेणाक्लिष्टकर्मणा ॥ वि
स्रब्धाभववैदेहि श्वोगमिष्यस्य संशयं ॥ ३५ ॥ एवमुक्त्वा तु काकुत्स्थो मैथिलीं जनकात्मजां ॥ मध्यक्ष्णान्तरं रामो निर्जगाम सुहृद्वतः
॥ ३६ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० उ० द्विचत्वारिंशः सर्गः ॥ ४२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ तत्रोपविष्टं राजानमुपासंते विचक्षणाः ॥
कथानां बहुरूपाणां हास्यकाराः समंततः ॥ १ ॥ विजयो मधुमत्तश्च काश्यपो मंगलः कुलः ॥ सुराजिः कालियो भद्रो दंतवक्रः सुमागधः
॥ २ ॥ एते कथाबहुविधाः परिहाससमन्विताः ॥ कथयंति स्म संहृष्टा राघवस्य महात्मनः ॥ ३ ॥ ततः कथायां कस्यांचिद्राघवः समभाषत ॥
काः कथानगरे भद्रवर्तते विषयेषु च ॥ ४ ॥ मामाश्रितानि कान्याहुः पौरजानपदाजनाः ॥ किंच सीतां समाश्रित्य भरतं किंच लक्ष्मणं ॥ ५ ॥
किं नु शत्रुघ्नमुद्दिश्य कैकेयीं किं नु मातरं ॥ वक्तव्यतां च राजानो वने राज्ये व्रजंति च ॥ ६ ॥ एवमुक्ते नुरामेण भद्रः प्रांजलि रब्रवीत् ॥ स्थि
ताः शुभाः कथाराजन्वर्तते पुरवासिनां ॥ ७ ॥ राजानः सर्वजननिदाद्वारा नरकं प्राप्नुवंतीत्याशयेनाह ॥ वक्तव्यतां चेति ॥ वने तापसाश्रमे राज्ये च धर्मादिवि
चारहीनाराजानो वक्तव्यतां सर्वजनकृतदुर्भाषणविषयतां व्रजंति ॥ ६ ॥ सर्वज्ञोऽप्यज्ञ इव भृगुवायुक्तशापं भृगुवादिषु दयया सत्यं चिकीर्षुः ॥ सीतावियोगमिच्छन्नेव देशवृत्तां
तं पृच्छति ॥ गृहीतमनुष्यरूपतया व्यवहारानुसारेण लोकनिधं सदपि कर्मत्याज्यमिति बोधनायेति बोध्यं ॥ पुरवासिनां संबंधितया स्थिताः कथाः शुभावर्तत इति संबंधः ॥ ७ ॥